

[Steen.]

findes af Meninger og Anskuelse i det danske Folk.

Alfred Jensen: Jeg vil udtrykke Tilfredshed med Fremsættelsen af dette Lovforslag om Revision af Valgloven. Denne Ændring har været paakrævet i flere Aar. Misforholdet mellem Hovedstadens, Øernes og Jyllands Repræsentation har været af en saadan Karakter, at man længe har fremsat berettiget Ænske om en Ændring. Paa sin Vis kan vi vel takke Partiet Venstre for, at det er kommet dertil. Hvis det ikke havde ladet oprette Partiet Hovedstadens Venstre og derved sikret sig et uretmæssigt Antal Mandater, ganske vist ikke efter Lovens Bestemmelser, men efter almindelige Menneskers Begreber, var der vel næppe kommet noget Ændringsforslag af Valgloven i denne Omgang. Under Valgkampen var der en Venstremand, der for øvrigt ogsaa er Medlem af dette høje Ting, som udtalte, at Hovedstadens Venstre var en Fidus, og det var en god Fidus. Jeg vil sige, det var en kold Fidus, for den hjalp ikke Venstre til at bevare en solid Basis her i Folketinget, og nu har den yderligere medført, at vi faar Valgloven taget op til Revision. Revision maa vel betyde, at det skærende Misforhold, som nu er til Stede, ikke fremtidig vil blive tolereret. Det vil altsaa sige, at Partiet Venstre maa sande, som man altid gør, at i det lange Løb er det billigste det dyreste.

Den Ændring, der her foreslaas, maa vel betragtes som midlertidig, det gør vi i hvert Fald i mit Parti. Vi maa hævde, at den Ændring, der er lovet af Forfatningen til næste Aar, maa gennemføres. Ved Gennemlæsning af dette Forslag bliver man jo overtydet om, at en Forfatningsændring er absolut nødvendig.

Der er adskillige af Valglovens Bestemmelser, der er foreskrevet i Forfatningen og foreskrevet paa en saadan Maade, at de ikke kan gøres til Genstand for Fortolkning. Der er først og fremmest Bestemmelsen om Valgretsalderen. Den er sat til 25 Aar. Man kan ikke ændre den. Jeg gaar ud fra, at der ogsaa i dette Ting er et stort Flertal for Nedsættelse af Valgretsalderen, og det er jo ikke underligt, fordi man overalt erkender, at denne Grænse er urimelig. Saa vidt jeg ved, er det den højeste Valgretsalder, man har i Verden, og det stemmer ikke med de Udtalelser, der jævnlig fremsættes her hjemme om, at vi er et særlig højtstaaende Folk kulturelt og politisk set. Hvis der skal være nogen Mening i en saadan Tale, maa

der ske en Ændring af Valgretsalderen, den maa nedsættes til 21 Aar, men noget saadant forudsætter en Ændring af Forfatningen.

Jeg mener ligeledes, at Stk. b og c i § 1 bør ændres. Det er de to Stykker, som handler om Indskrænkning af Valgretten. De siger, at man kan miste Valgretten ved Modtagelse af visse Former for offentlig Hjælp, og at Personer, hvis Bo er under Konkursbehandling, eller som er umyndiggjort, ikke har Valgret. Navnlig den første Bestemmelse maa revideres. Ogsaa herom tror jeg der er almindelig Enighed. Det har netop vist sig, at Rigsdagen ved visse Lejligheder har ønsket at bøde paa den Uretfærdighed, der her er i Loven. Vi har de sidste 3 Aar i to Tilfælde vedtaget at ophæve de valgretsfortabende Virkninger for en Række Medborgere, der har modtaget Understøttelse fra det offentlige. Men det bør naturligvis ikke være saadan, at det kun er, naar Landet er ude for en glædelig Begivenhed, som da Tyskerne kapitulerede og vi fik vor Frihed tilbage, eller ved en Begivenhed, som da Kongen i Fjor døde, at man hjælper den Del af Borgerne, som rammes saa haardt af denne Bestemmelse.

Der er endvidere Bestemmelsen, der har været omtalt af samtlige Ordførere, om, hvordan Valgloven skal laves med Hensyn til Valgkredse. Der siges her i Grundloven, at der ved Kredsinddelingen skal tages Hensyn til Vælgertallet og Befolkningstætheden. Der siges ogsaa i samme Paragraf, at der skal tages Hensyn til en ligelig Repræsentation af de forskellige Anskuelse. Selv om denne Bestemmelse binder Rigsdagen, binder den jo ikke paa samme Maade som de to andre. Her er ikke de snævre Grænser, her er en vid Mulighed for en Ændring af de bestaaende Forhold, og det er netop derfor, at Ministeren har kunnet komme med sit Ændringsforslag. Jeg forstaaer meget vel, at han ikke har kunnet komme stort videre i denne Omgang, men dog tror jeg, det er nødvendigt ved denne Behandling at fastslaa, at Tiden for længst er løbet fra denne Bestemmelse i Valgloven. Det ærede Medlem Hr. Holger Eriksen har gjort opmærksom paa, at ved Udviklingen af de moderne Samfærdelsesmidler er Afstandene skrumpet ind, og at det derfor ikke er nødvendigt med denne Forskel i Repræsentationen for de tyndt befolkede og for de mere tæt befolkede Egne.

Jeg tror ikke, det er nødvendigt at komme dybere ind paa dette Forhold. Jeg har en Følelse af, at man, bortset fra Partiet Venstre, er inde paa noget i samme Retning.